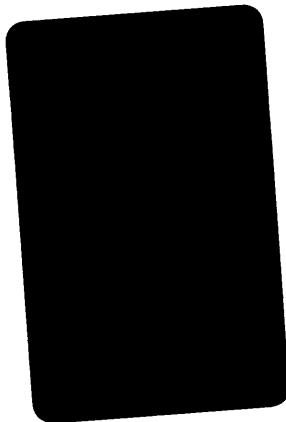

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFECase No. 293Date of filing 13 April 1983ITLAWARD. Date of Award 5 November 1982   pages in English.9 pages in Farsi.   DECISION. Date of Decision _____   pages in English.   pages in Farsi.   ORDER. Date of Order _____   pages in English.   pages in Farsi.   CONCURRING OPINION OF _____Date _____   pages in English.   pages in Farsi.   DISSENTING OPINION OF _____Date _____   pages in English.   pages in Farsi.   OTHER; Nature of document: _____Date _____   pages in English.   pages in Farsi.

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED - ثبت شد	
No. 293 شماره	حکم در مرور صلاحیت
Date ۱۳۶۲ / ۱۱ / ۲۹ طاری	I.T.L. ۸ - ۲۹۳ F.O.T.
13 APR 1983	پرونده شماره ۲۹۳

موضوع : تفسیر عبارت " و به استثنای ادعاهای ناشی از قراردادهای تعهد و رفیما بین که در آن قراردادها مشخصاً رسیدگی به دعاوی مربوطه در صلاحیت انصاری دادگاههای صالحه ایران، در پاسخ به موضوع مجلس باشد،" (بنده ۱ ، ماده دوم بیانیه حل و فصل ادعاهای خواهان) . شعبه دوم در مرور این موضوع از خود سلب صلاحیت نموده و آنرا به دیوان عمومی واگزار کرده است .

طرفین : استون اندوبرستر اورسیز گروپ ، اینکورپوریتد ،
خواهان ،

- - -

شرکت ملی صنایع پتروشیمی ،
شرکت سهامی شیمیائی رازی (سابقاً " شرکت سهامی شیمیائی شاھپور)
خواندنگان ،

حاضران :

آقای آنتونی لستر ، کیو. سی ،
آقای هربرت سیرز
آقای دیوید پی. اکالاگان
آقای ایان مک اینتوش ،
آقای کلت برادن بیکریکو (وکلای دعاوی) ، لندن ،
از جانب خواهان ،
آقای آرتور دبلیو. رواین ، نماینده رابط ایالات متحده آمریکا ،

همچنین آقای محمد کریم اشراق ، به عنوان نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

بخش اولمقدمه :

سند ۱ ماده دوم بیانیه دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر درباره حل و فصل ادعاهای دولت ایالات متحده آمریکا و دولت جمهوری اسلامی ایران ("بیانیه حل و فصل ادعاهای")، "ادعاهای ناشی از قراردادها تبعه آور فیماین که در آن قرارداد "مشخصاً" رسیدگی به دعاوی مرسوطه در صلاحیت اصحاب ری دادگاه‌های صالحه ایران، در پیاسخ به موضوع مجلس شورای اسلامی ایران، باشد" ، را از صلاحیت دیوان داوری خارج ساخته است.

شنبه سوم دیوان در مورد پرونده حاضر منحصراً "از نظر اتحاد تصمیم راجع به اینکه ادعاهای مطروحه ناشی از قراردادها وی شرط حل اختلافات، در حیطه شمول قیدیا دشده بیانیه حل و فصل دعاوی هست یا نه، از خود سلب صلاحیت نموده و آنرا به دیوان عمومی واگرار کرده است.

متعدد دستورهای مورخ ۱۵ آوریل و ۷ ذوئیه ۱۹۸۲، (۲۶ فروردین و ۱۶ تیرماه ۱۳۶۱)، طرفین لوابحی در خصوص مسئله صلاحیت، که توسط شنبه سوم به دیوان عمومی ارجاع شده تسلیم داشتند. علاوه بر حلقه استماع نیز در مورداين موضوع در تاریخ ۲۲-۲۱ زوئن ۱۹۸۲ (۳۱ خرداد - اول تیرماه ۱۳۶۱) برگزار گردید.

بخش دومقراردادساختمان

در سال ۱۹۷۴ (۱۳۵۲)، استون اندوستریکس تراکشن لیمیتد، که بنایه ادعا، یک موسسه تابعه، تماماً "متعلق به، خواهان است، قراردادی با خوانده، شرکت سهامی شیعیانی رازی (که در آن موقع شرکت سهامی شیعیانی شاهیورخوانده می شد) و بنایه

دادگاه دادگاهی دعوی ایران - ایالات متحده

ادعای خواهان یک واحد، موئسسه با سازمان تحت کنترل دولت ایران سوده و هست، معقد ساخت.

به موجب این قرارداد ("قرارداد ساختمان")، استون اندوستریکس تراکشن لیمیتد متعهد به ارائه خدمات خاصی در رابطه با توسعه یک متحتم کودشیمایی در ایران گردید.

قرارداد ساختمان حاوی شرایط زیر در مورد حل و فصل اختلافات است:

۱۸-۱ کلیه اختلافات حاصله از این موافقت نامه، احرا و یا عدم اجرای آن و نتایج وعایق هریک از مسائل فوق میباید بوسیله یک دادگاه ذی صلاح ایرانی حل و فصل شود.

ما ده مزبور مقرر می دارد که کلیه اختلافهای ناشی از این قرارداد ساختمان، یا در رابطه با آن، جهت رسیدگی به دادگاههای ایرانی تسلیم خواهد شد. بالنتیه، نحوه اشای این ماده، شرایط مندرج در ماده دوم بیانیه حل و فصل دعا وی را دادگاهی برای هر دعوا، جانچه ناشی از یک قرارداد فیما بین طرفین که در آن قرارداد "مشخصاً" رسیدگی به دعا وی مرسوطه در صلاحیت اصحاب ری دادگاههای صالحه ایران باشد" ، تحقق می سخند.

معندا، خواهان مدعی است به علت تغییراتی که در ایران حادث شده، قید مرسوط به استحباب دادگاه مندرج در ماده ۱۸-۱ قرارداد ساختمان، "تعهدآور" به مفهوم تعریف نموده دو بیانیه حل و فصل ادعاهای نیست.

به طور کلی وظیفه این دیوان یا هر دیوان داوری دیگر نیست که در مورد قابلیت احرای مواد مرسوطه استحباب دادگاه صالح قراردادها تعیین تکلیف کند. این کار میتواند حروونتای سعادتی دادگاههای مدنی و احتجاجی عالم باشد، لیکن در وظیفه یک دیوان داوری که صلاحیتش محدود به توافق طرفین است، نیست. جانچه طرفین می خواستند که دیوان داوری در مورد قابلیت اجرای شروط قراردادکه مشخصاً قائل به

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

صلاحت اصحاب ری دادگاه‌های ایران است رای سده، قاعده‌تا" می‌بایستی این را به صراحت و بدون ابهام بیش‌بینی کرده باشد. ساراین، دیوان در غیاب احازه و اختیار روشنی برای این امر در بیانیه الجزایر، می‌تواند چنین وظیفه ای را بر عهده گیرد.

بحوه انشاء متن سه‌ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی حاکی از آنست که عبارت "قرارداد تعهدآور" بیشتر ناظر بر کل قرارداد است تا بر قید مرسوط به دادگاه صالح. اگرچه کلمه قرارداد را می‌توان جان تفسیر کرد که اصحاب را "ناظر به یک قید از قبود قرارداد نداشت، ساینحال محتمل نظر می‌رسد که جانچه طرفین در مورد چنین تفسیری توافق نداشتند، متن را طوری تدوین می‌کردند که مشخصاً "حاوی یک قید لازم الاجرا در مورد ملاحت اصحاب ری دادگاه‌های ایران نباشد. سایر این عبارت متن مبهم است و دیوان داوری ناگزیر است که به شواهد دیگری غیر از عبارت متن جهت کشف قصد طرفین مراجعت نماید تا تعیین کند که، علی رغم ابهام عبارت موردنیت، طرفین در مورد مفهوم آن توافق نداشته‌اند یا خیر.

اوپاوع و احوال حاکم سرتدوین ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی و همچنین طرز تدوین خود ماده به روشنی گویای این مطلب است که شرط مرسوط به مستثنی کرد ن ادعاهای خاص از حوزه ملاحت دیوان از یک سومین کوشش مذاکره‌کنندگان آمریکائی جهت‌به حداقل رسیدن دامنه استثنای قید یاد شده و از سوی دیگر نمایانگر تلاش مذاکره کنندگان ایرانی است جهت مستثنی کردن ادعاهای خاص به دنسال موضع گیری مجلس سنت به دعاوی ناشی از قراردادها که حل اختلافات توسط دادگاه‌های صالحه ایران را بیش‌بینی می‌کنند. معهذا، دلیل کافی در دست نیست که دو دولت نسبت به مفهوم کلمه "تعهدآور" به توافق رسیده باشند.

قصد و مضمون مذاکره کنندگان آمریکائی در این مورد در سوگندنامه وارن کریستوفر، معاون وزیر خارجه سابق ایالات متحده تشریح گردیده، اما سوگندنامه مزبور از نظر درجه وضوح اعلام قصد مزبور به واسطه‌های الجزایری - دلیل عدم ارتباط مستقیم مذاکره کنندگان آمریکائی و ایرانی - دارای ابهام است.

آقای کریستوفراطها رمی داردکه وی درج کلمه "تعهدآور" را در ۱۷ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۲ دیماه ۱۳۶۰) بیشہاد کرده و اضافه می نماید:

همگامی که با آقای بن بھی بیشہاد مرسور را مرور می کردیم ،
وی ظا هرا "سلافا طه متوجه اهمیت قید این کلمه تازه در شرط
حاضر گردید ، زیرا که این امر ، دیوان را در تصمیم گیری راجع به اینکه
قید معینی در قرارداد نسبت به طرفین و دیوان "تعهدآور" است یا نه
آزاد می گذاشت ، واپیشان مشخصا "سوال کردند که آیا ایالات متحده بر روی
کلمه "تعهدآور" مصراحت با خیر . من حواب دام که بله ، مادر
اینموردمصر هستیم و قید این کلمه ضرورت اساسی دارد . آقای
بن بھی هم هیچ اعتراضی نکرد .

آقای کریستوفراطها رمی داردکه آقای بن بھی متوجه اهمیت کلمه جدید شد ، ولی
نمی گوید که هدف و منظور عبارت مسمم "قرارداد تعهدآور" در رابطه با قابلیت
احراق قید انتخاب دادگاه صالح نیز درک و به مذاکره کنندگان ایرانی ابلاغ شد .

از سوی دیگر ، در صورتیکه کلمات "قرارداد تعهدآور" بنحوی تفسیر شود که با ظریب ما هیت تعهد آور کل قرارداد باشد ، این امر دیوان را بکدو ر باطل مواجه خواهد کرد ،
جه ، فی المثل چنانچه استدلال شود که قرارداده سبق تقلب و فساد بلاعتبار است .
دیوان ساکریز از ورود به ما هیت دعواست تا معین کند که در اینمور صالح است یا خیر
و در عین حال حق ورود در ما هیت دعوا را ندارد مگر اینکه صلاحیت خود را احراز نماید .

دستبریق ، هیچ یک از دو تفسیر محتمل فوق ، معنی مماسی به کلمه "تعهدآور"
حبت مورد حاصل نمی شود . لذا ، به نظر دیوان این کلمه زائد است .

در این اوضاع و احوال ، دیوان که صلاحیت خود را از مفادو شرایط بیانیهالجزایراتخاذ
می کند وارد در این مسئله نمی شود که تغییرات حادث در ایران تاثیر را
بر فاسل احراز و دعوی قید انتخاب دادگاه در قراردادها داشته است یا خیر .

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

سایه دلایل مذکور در موق
دیوان داوری سراین نظر است که :

قیدموردی سخت قرارداد ساختمان در حبشه شمول استثنای ذیل بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل ادعاهای واقع است، سالنتیجه، تصمیم دیوان سراینست که نتیجت به ادعاهای مطروح، تا آنجا که متنی سرقرارداد ساختمان باشد، ملاحت رسانیدگی ندارد.

اسکه ادعاهای مطروح در این پرونده تا چه حد مبنی بر این قرارداد، ولذا خارج از ملاحت دیوان، است، و نیز اینکه ادعاهای مزبور تا چه حدی مبنی بر سایر قراردادها یا بسی ارتباط با این قرارداد است، توسط شعبه سوم، یعنی شعبه ای که پرونده بدان ارجاع گردیده، معین خواهد شد.

بخش سومقرارداد "فوب" و موافقت نامه خدمات

در ارتساط با طرح توسعه کارخانه تولید کود شیمیائی، یک قرارداد دیگر در زوئیه ۱۹۷۴ میان استون اند وسترن انجینیرینگ لیمیتد، که سایه ادعا یک شرکت تابعه دیگر خواهان است، و خواسته، شرکت سهامی بتروشیمی رازی ("قرارداد "فوب") متعهد شد. این قرارداد حاوی شرط زیر است:

۱۸-۰۴ کلیه اختلافات حاصله از این موافقت نامه و اختلافات مرسوط سدان، و همچین اجرا و یا عدم اجرا کار و عواقب حاصله از هر یک از موارد ذیل از طریق داوری حل و فصل خواهد شد. محل این داوری در پاریس خواهد سود. اختلاف به (س) داور ارجاع خواهد شد که دو تن از آنان بوسیله طرفین انتخاب و شخص ثالث (که تابعیتی غیر از تابعیت انگلستان، ایالات متحده و یا ایران خواهد داشت) بوسیله دو داور دیگر برگزیده خواهد شد. چنانچه هر یک از طرفین ساچمه دار دارد که مراتب بنحو مقتصی کتاب " تقاضا شده باشد ظرف شصت (۶۰) روز نتوانند

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

دا ورخود را انتخاب نمایند و یا در صورتیکه داوران فوق الذکر موفق نشوند ظرف شصت (۶۰) روز داورسوم را انتخاب نمایند، داور مرسوط سویله انتاق سازگانی بین المللی بنامه درخواست هریک از طرفین انتخاب خواهد شد. داوران، تشریفات و قانون حاکم بر کار خود را طبق قوانین و مقررات اساسی انتاق بین المللی تحارت برخواهند گزید. رای صادره سرای طرفین قطعی و لازم الاجرا شوده و هبج گونه حق استیناف یا تجدیدنظری وجود نخواهد داشت. اجرای رای صادره سویله داوران را میتوان نهاد دادگاهی که صلاحیت اینکار را داشته باشد ارجاع و در هر صورت طرفین موافقت مینمایند که رای صادره را جهت اجرایی کنند دادگاه فرانسوی ارجاع نمایند. کلیه هریکه های مربوطه به اجرای این شرط از ماده ۱۸۰۴ نهاد عهده طرف بازنشده خواهد بود.

در تاریخ ۱۹۷۸، یک قرارداد دیگر ("موافقتنامه خدمات") بین استون اندوستر انجینیرینگ لیمیتد و خوانده، جهت ارائه خدمات مهندسی در ایران منعقد شد. این موافقتنامه خدمات شامل شرط زیراست:

۱۲- داوری

هرگونه اختلافی که بین طرفین در ارتباط با این موافقتنامه حاصل شود صورت دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورتیکه این توافق دوستانه وظییک مدترمان معقول حاصل نشود، اختلاف از طریق داوری در پاریس، فرانسه طبق قوانین وقت انتاق سازگانی بین المللی دریا ریس در مردمصالحه داوری سویله یک یادو داور که طبق این قوانین سرگزیده میشوند حل و فصل خواهد شد. جریانات داوری و کلیه اوراق و نامه های ارسالی وارائه شده در ارتباط با این موضوع به زبانی که قابل احرا ساده خواهد شد، تصمیم داوری در اسرع وقت ممکن اتخاذ ذواین تصمیم سرای طرفین قطعی و لازم الاجرا خواهد بود. اجرای تصمیم داوران

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

را میتوان به هر دادگاهی که در آین مورد صلاحیت داشته باشد ارجاع نمود. ارجاع بهداوری حاصل شدن هرگونه راه حل دیگر بسیار و تسلیم دادگاهی دادگستری، مگر در مورد اجرای احکام داوری، صورت نخواهد گرفت.

دیوان داوری توجه دارد که سه ماده ۱۸۰۴ قرارداد "فوب" و سه ماده ۱۲ موافقتنامه خدمات حاکی از صلاحیت دادگاههای ایران نیست. به عکس، مواد پادشاهی سه بیشترین داوری در پاریس، عملان" صلاحیت دادگاههای ایرانی را نفی کرده است.

با این دلایل مذکور در فوق،
دیوان داوری براین عقیده است که

ماده ۱۸۰۴ قرارداد "فوب" و ماده ۱۲ موافقتنامه خدمات در حیطه شمول استثناء مدرج در سند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی نیست. بانتیجه این مواد صلاحیت دیوان را نسبت ادعاهای مبتکن برقرار دادهای فوق نفی نمی نماید.

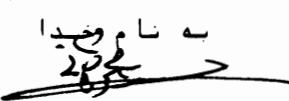
بروونده حبظ ادامه رسیدگی به شعبه سوم عودت داده می شود.

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

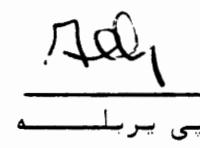
lahem ، د نوامبر ۱۹۶۲ برابر با ۴ آستانه ۱۳۶۱

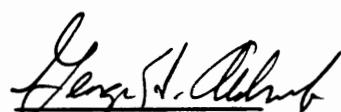
سازمان ملی
کونار لارگردن

(رئیس)

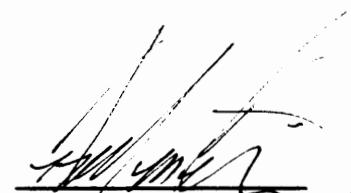
بے نام خدا

محمود م. کاشانی

نیسل منگارد

ریچل میلر

جورج اچ. آدرن

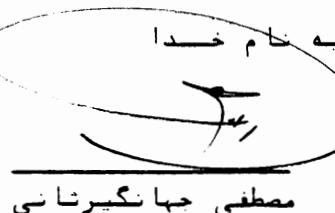
بے نام خدا

شپور شفیعی

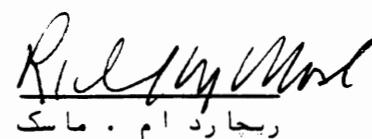

هوارد ام. هولتزمن

نظر مخالف نسبت به بخش دوم

نظر موافق نسبت به بخش سوم

(دو ادعا)

بے نام خدا

مصطفی جهانگیریانی

ری查رد ام. مک

نظر مخالف نسبت به بخش دوم

نظر موافق نسبت به بخش سوم

(دو ادعا)